

GZIK (4) *sb m*

sg N gzik (4). ◇ [*pl N* gzikowie.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Dem. od „gierz”; asilus, bucentes, oestrum Calep, Cn; tabanus Calep; solipaga, solipuga Cn (4) : Asilus – Bąk, gzik konie łczypiąci. Calep 102a; Tabanus – Gzik, bąk liekęci bydło. Calep 1043a, 141b, [725]b; [Trzebá ie [bydło] też lećie w chłodnej oborze zamykác by ich chrobacy nie iádły/ ábo gźikowie ktorzy ie pod ogonem łczypiąc do lálá wyganiáią. Cresc 1571 548 (Linde).]

Cf **GIEZEK**, [**GZYK**]

ZZa